

Nr 116.

Av herr **Olsson** i Österbo, *angående statsbidrag till kommunernas fattigvårdskostnader.*

Det höga skattetrycket i många kommuner, i all synnerhet i en del mindre landskommuner, gör den ekonomiska ställningen för dem i många fall synnerligen brydsam. Här behöver ej erinras om huru höga skatterna äro i vissa kommuner, detta är allmänt känt.

Staten har också gjort åtskilligt för att lätta skattebördorna i kommunerna genom att åtaga sig allt större del av kostnader, som förr ansetts böra åligga kommunerna själva. Numera betalas ju större delen av kostnaderna för folkskoleväsendet och vägväsendet av statsmedel. Ävenså erhålles ju statsbidrag till en del andra kommunala verksamhetsgrenar, såsom till sjukvård, polisväsendet o. s. v.

Fattigvårdskostnaderna anses dock alltjämt i huvudsak vara varje kommuns enskilda skyldighet. Fattigvårdskostnaderna utgöra dock största delen av de kommunala utgifterna, då statsbidragen till övriga verksamhetsgrenar frånräknas.

Det synes mig därför vara lämpligt, att staten även lämnade bidrag till fattigvårdskostnaderna, i all synnerhet som ett sådant bidrag skulle hava den verkan att utjämna skattetrycket de olika kommunerna emellan, då det i allmänhet är så, att ju mindre ekonomisk bärkraft en kommun har, desto större del av de totala utgifterna utgöra fattigvårdskostnaderna.

På grund av det anförda synes det mig rättvist, att staten bidroge till lindrande av fattigvårdskostnaderna genom statsbidrag till fattigvården i likhet med och på i huvudsak samma sätt, som staten nu bidrager till vägunderhållet, och får jag fördenskull hemställa, att riksdagen måtte besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida och i vad mån statsbidrag till fattigvårdskostnaderna kan beredas kommunerna och för riksdagen förlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 20 januari 1932.

Rikard Olsson.